

ת"פ 32136/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 32136-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום המתוקן

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, ואיומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת פרודים ולהם שלושה ילדים שני שלוש, שנתיים ופעוט בן עשרה חודשים (להלן: "**הקטינים**").

במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררה המתלוננת יחד עם הקטינים בדירתה שבקרית ביאליק. במועד זה היתה המתלוננת בקשר זוגי עם אחר (להלן: "**ני**") ובשבוע ה - 15 להריונה.

בתאריך 6.1.21 ובשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, התפרץ הנאשם לדירה באופן שפתח את דלת הבית באמצעות מפתח אותו שכפל ללא הסכמת המתלוננת ונכנס לדירה. בשעה 20:30 לערך, חזרה המתלוננת לדירה יחד עם הקטינים, נעלה אחריה את דלת הדירה, קילחה והרדימה את הקטינים. בהמשך לאמור, ובשעה 22:00 או בסמוך לכך, בדירה ולאחר שהתחבא מתחת למיטתה של המתלוננת ומעל לשמיכה בזמן שהמתלוננת בדירה, הופיע לפתע הנאשם מול המתלוננת בתוך הדירה. מבוהלת מהופעתו של הנאשם מולה, החלה המתלוננת לבכות, כאשר בו בזמן ועל רקע הריונה של המתלוננת מבן זוגה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך את המתלוננת משיערה והושיב אותה על הספה בדירה, שאל אותה מדוע הרתה מאדם אחר, תוך שצעק עליה והיכה אותה בסטירה לפניה ואגרוף לאפה אשר כתוצאה מכך, דיממה המתלוננת מאפה על בגדיה.

בעוד המתלוננת זועקת, הנאשם בתגובה לכך איים על המתלוננת שלא כדין בפגיעה בגופה ובחייה באופן שאמר לה כי אם תמשיך לצעוק ואם תזמין משטרה, הוא יהרוג אותה ויתאבד. או אז, ניגש הנאשם למטבח, הוציא סכין בצבע כחול מהמגירה, ניגש אל המתלוננת ואיים עליה שוב כי יהרוג אותה ואף אמר לה כי כאשר הגיע לדירה חשב להורגה. לאחר תחנוניה של המתלוננת לנאשם כי יחדל ממעשיו ויחשוב על הקטינים, החזיר הנאשם את הסכין, וגולל בפני המתלוננת כיצד התחבא מתחת למיטתה. לאור בקשתו של הנאשם מהמתלוננת כי תבצע הפלה ועל מנת לרצות אותו בדרישתו, אמרה המתלוננת לנאשם כי תפיל את הריונה מבן זוגה הנוכחי, רק אז עזב הנאשם את הדירה והמתלוננת התקשרה למשטרה.

בתאריך 7.1.21 בשעה 11:37 או בסמוך לכך, הוציאה המתלוננת מתחת למיטה במקום בו אמר הנאשם למתלוננת כי התחבא, את השמיכה עליה שכב, ומצאה בתוך השמיכה גרזן בצבע שחור ואדום. מבוהלת ומפוחדת התקשרה המתלוננת למשטרה ודיווחה על כך.

תשובת הנאשם לכתב האישום

3. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי כתב האישום מבוסס על גרסה שקרית של המתלוננת. הנאשם טען בתשובתו כי הוא מאשר כי נכנס לדירה באמצעות מפתחות שנמצאו בידו מבעוד מועד וכי מפתחות אלו נמסרו לו על ידי המתלוננת בעבר. עוד טען הנאשם כי נהג להגיע לדירת המתלוננת ולפיקך, הנאשם לא התפרץ לדירה. הנאשם הודה כי נתגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת אך הכחיש כל אלימות מצדו כלפיה למעט העובדה שהנאשם מודה שסטר למתלוננת. כמו כן טוען הנאשם כי לא איים על המתלוננת בסכין וכי אין לו כל קשר לגרזן כמפורט בכתב האישום המתוקן.

פרשת התביעה

4. מטעם המאשימה העידו המתלוננת ועדי תביעה נוספים.

עדות המתלוננת

5. בחקירתה הראשית סיפרה המתלוננת כי הנאשם אבי שלוש בנותיה והוסיפה את תיאור האירועים מושא כתב האישום במהלכם פרצה בבכי:

"באותו יום אני בסביבות 5:30, 6:00 יצאתי להביא את הבנות מהגן, וכשחזרתי בסביבות 08:00 באתי הביתה, קילחתי את הבנות, האכלתי אותן, הרדמתי אותן. סידרתי את הבית אחרי שהרדמתי אותן נכנסתי למטבח למזוג לי מים וכשהסתובבתי הנאשם היה מאחורי. וכשראיתי אותו התחלתי לבכות, הוא משך אותי מהשיער, לקח אותי לספה, הושיב אותי בספה והתחיל להגיד לי למה נכנסתי להריון ממישהו אחר והתחיל כאילו לצעוק עלי ולקלל אותי. והביא לי כאפה, הביא לי בוקס, התחיל לרדת לי דם. ככה הייתי כאילו עד סליחה ככה הייתי וניסיתי להרגיע אותו ויצאתי למרפסת..."

... "אחרי שהוא הביא גם את הסכין למטבח הוא איים עלי גם עם הסכין, שאם מישהו ידפוק בדלת או גם יתקשר למשטרה אז הוא יהרוג אותי ויתאבד. ואם הוא היה מאיים עם הסכין עד שהרגתי אותו והוא אמר לי בוא נלך לעשן סיגריה (לא ברור), חדר כניסה כזה, ישבנו לעשן שם והוא סיפר לי איך, שאלתי אותו כאילו איך הוא נכנס לבית והוא סיפר לי שהוא נכנס דרך המרפסת, שהוא, אמרתי לו איפה היית? והוא סיפר לי שהוא היה מתחת למיטה. ואמר כאילו שאני אפיל את התינוק, שאני אפיל את התינוק. ואמרתי לו שכבר קבעתי תור אין לי ברירה. אמרתי לו שאני אפיל ויש לי תור ביום ראשון, ואני אפיל את התינוק. ככ (לא ברור) הוא נרגע בסופו של דבר, וכשהוא הלך הביתה אני נכנסתי להתקלח והתקשרתי למשטרה" (עמ' 11 לפרוט' ש' 2-24).

6. המתלוננת סיפרה בעדותה כי כחצי שנה עובר לאירועים מושא כתב האישום היא והנאשם נפרדו וכי במועד הרלוונטי יצאה מביתה ונעלה את הדלת וגם כשחזרה לבית נעלה את הדלת כרגיל לטענתה. המתלוננת סיפרה בחקירתה הראשית כי במהלך האירוע הנאשם נתן לה "סטירה וכאפה ואגרוף". כתוצאה ממעשה האלימות ירד לה דם מהאף וכי לא נזקקה לטיפול רפואי.

7. המתלוננת סיפרה בעדותה שאחרי שהנאשם עזב את הבית התקשרה למשטרה, וסיפרה לשוטרים שהגיעו מה קרה ומסרה להם את הבגדים שלבשה בעת האירועים. כשנשאלה המתלוננת מדוע לא התקשרה למשטרה קודם לכן, השיבה כי הנאשם אמר לה שאם תתקשר למשטרה או אם מישהו ידפוק בדלת או אחד השכנים יגיע, יהרוג אותה ויתאבד. המתלוננת סיפרה עוד שבנותיה היו בחדרן עם דלת סגורה.

הוסיפה וסיפרה המתלוננת את הדברים הבאים:

"אחרי שהם הלכו אני נכנס פחדתי, ישנתי קצת, בכיתי, כאילו גם המשכתי להתקשר למשטרה עם שהם, לא יכולתי לישון, אם הוא יחזור. התקשרתי עוד פעם למשטרה לבדוק את העניין. ככה הייתי עד הבוקר וכשחזרתי למחרת כבר כאילו, הכנסתי את הדברים בבוקר ב - 8 הכנסתי אותם לגנים, חזרתי הביתה בסביבות 10-11 הביתה, מתחת למיטה היה שמיכה, כבר יום לפני, השוטרים גם ראו את זה. כשמשכתי את השמיכה מצאתי גרזן שם".

... "את הגרזן אז ישר כאילו התקשרתי למשטרה, לא נגעתי בזה, רק משכתי את השמיכה. התקשרתי למשטרה והמשטרה לקחו את הגרזן" (עמ' 13 לפרוט' ש' 28-29).

8. המתלוננת סיפרה כי לאחר שהנאשם איים עליה עם הסכין הוא החזיר אותה למגירה וכי כאשר הגיעו

השוטרים הראתה אותה לשוטרים. הוסיפה וסיפרה המתלוננת בעדותה כי צילמה את הסכין והעבירה את התצלומים למשטרה.

9. המתלוננת סיפרה שהיא עצמה איננה יודעת כיצד הנאשם נכנס לדירה ואולם טענה שהנאשם סיפר לה שנכנס מהחלון והוסיפה עוד שהדירה נמצאת בקומה השלישית בבניין. עוד סיפרה כי הנאשם אמר לה שהתחבא מתחת למיטה על השמיכה שנמצאה לאחר מכן מתחת למיטה, מקום בו נמצא הגרזן מאוחר יותר. באמצעות המתלוננת הוגשו מספר תצלומים אותם צילמה (ת/6). כמו כן הוגש תצלום באמצעות העדה של גרזן שנתגלה מתחת למיטה עטוף בשמיכה (ת/8).

10. המתלוננת סיפרה כי החליפה את מנעול הדלת לפני האירועים מושא כתב האישום וקיבלה חמישה מפתחות, אחד נתנה לבן זוגה הנוכחי נ' וארבעה מפתחות נשארו אצלה, כשאחד מהם בשימושה והיתר הוכנסו לתוך קופסא. המתלוננת טענה כי הפעם היחידה שהנאשם היה בתוך הבית עובר לאירועים מושא כתב האישום, היתה ביום ההולדת של ביתה ביום 4.12.20 ולאחר מספר ימים, בשנה החדשה הנאשם הגיע לקחת את ילדיהם ואולם לא נכנס לתוך הבית.

11. המתלוננת הוסיפה וסיפרה עוד בחקירתה הראשית כי הפריע לנאשם שהיתה בהיריון מאחר וכך סיפרה בלשונה:

"אני מבינה כאילו שזה, יכול להיות זה מה שעצבן אותו כאילו בגלל זה הוא בא, והוא אמר לי איך נכנסת להיריון, למה יש לך חבר, מישהו אחר. ובכלל איך את חושבת להיכנס להריון ממישהו אחר. וזה מה שכאילו עלה, וזה מה שעצבן אותו באותו יום וזה מה שדיברנו עליו באותו יום" (עמ' 17 לפרוט' ש' 32-36).

12. במסגרת חקירתה הנגדית נשאלה המתלוננת רבות באשר לביקוריו של הנאשם בביתה והמתלוננת סיפרה שהיא והנאשם נפרדו כחצי שנה עובר לאירוע מושא כתב האישום. בחקירתה הנגדית סיפרה המתלוננת כי הנאשם נהג לבוא פעם בחודש והיה מתקשר לפני כן ולא נכנס לדירת המגורים אלא היה לוקח את ילדיהם המשותפים מחוץ לבית וחזרה על טענתה שהנאשם נכנס לתוך הבית ביום הולדתה של ביתם המשותפת. בהמשך כשעומתה מול הטענה כי הנאשם נהג להגיע לבית המתלוננת ונכנס באופן חופשי לדירה נותרה בעמדתה כי הדבר מעולם לא קרה למעט ביום ההולדת של הילדה.

13. באשר למפתחות הבית, המתלוננת לא ידעה לומר את המועד בו החליפה את מנעול הדלת ואמרה שאין לה קבלות להצגה וכי לא שמרה את הקבלה ואף איננה יודעת מה שמו של מי שהחליף את המנעול. כשעומתה המתלוננת עם הטענה כי לא החליפה את המנעול וכי מדובר במפתחות ישנים עוד לפני פרידתה מהנאשם, השיבה לשלילה. בעניין זה הוסיפה עוד המתלוננת בעדותה ואמרה: **"הוא פתח, נכון הוא פתח את הדלת, את זה אין לי איך להסביר לך אבל אני לא, אני החלפתי את המפתחות" (עמ' 20 ש' 20).**

(31-32).

... "הבן אדם מסתובב לי, הוא גם בעצמו סיפר לי שהיה גם יום לפני בתוך הבית שלי את מבינה? הוא היה בתוך הבית שלי גם יום לפני. יום רביעי הוא היה נכון בתוך הבית, הוא סיפר לי שגם יום לפני הוא היה בבית, הוא אמר לי תמיד אני עוקב אחריו. חשבתי שתדעי שהיה פה מישהו כי הוא לקח טלפון מתוך הבית. אז אני לא יודעת מה בן אדם יכול לעשות בתוך הבית שלי, יכול להיות שהוא לקח, יכול להיות אני לא יודעת" (עמ' 21 ש' 1-6).

14. המתלוננת אישרה בעדותה כי הראתה את סכין המטבח לשוטרים שהגיעו למקום והם לא לקחו אותה. הוסיפה ואמרה בחקירתה הנגדית כי את הבגדים שלבשה כשדיממה מאפה מסרה לשוטרים שהגיעו לדירה.

15. המתלוננת עומתה עם הטענה כי במהלך העימות אמרה כי הנאשם היכה אותה עם מקל והיא השיבה נחרצות כי אמרה סכין ובלשונה הסבירה: "לא. אמרתי סכין. זה דיברנו באמהרית, יכול להיות שתרגמו את זה לא נכון משהו כזה אני אמרתי סכין, אין לי סיבה לשקר, אין לי סיבה להגיד שקר" (עמ' 22 לפרוט' ש' 36-38).

עדי תביעה נוספים

16. עוד העידו מטעם התביעה העדים ע"ת מספר 11 - מר לי אור מרמרי, ע"ת מספר 9 - מר רונן דוד, ע"ת מספר 3 - מר עבדאללה פארס, ע"ת מספר 16 - מר פאוזי תלחמי, ע"ת מספר 8 הגברת נוי רשתי, ע"ת מספר 10 - מר טל פלנסיה, ע"ת מספר 2 - מר נתן גטה. כל העדים אנשי משטרה וחוקרים, באמצעותם הוגשו 42 מוצגים.

פרשת הגנה

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

עדות נאשם בבית המשפט

16. עדותו של הנאשם תורגמה ברובה על ידי מתורגמנית לשפה האמהרית. בחקירתו הראשית סיפר הנאשם כי היתה לו מספרה כשש שנים ולאחר מכן הכיר את המתלוננת ולשניים שלוש בנות. הנאשם והמתלוננת היו בקשר זוגי כארבע, חמש שנים ונפרדו כשישה חודשים עובר באירועים מושא כתב האישום.

17. כשהתבקש הנאשם לתאר את טיב היחסים בינו לבין המתלוננת לאחר פרידתם סיפר: "אני לא בבית לישון אבל אני בבית כל הזמן. אני לא ישן בבית אבל לילדים כל הזמן אני הולך אליהם. אני מסתכל על הילדים ואני הולך הביתה, יש לה חבר" (עמ' 83 לפרוט' ש' 15-17).

18. כשהתבקש להתייחס לטענתה של המתלוננת שלא נהג להיכנס לבית המתלוננת השיב שכל היום הוא בביתה, כשנשאל על ידי בית המשפט אם מדובר בבית המתלוננת הוסיף: "כן כל הזמן בבית שלי, זה בבית שלי. זה כל הדברים, הכל זה שלי. הכל שלי. אני הולך לבית שלה כל הזמן, אמא שלה גם יודעת. הבגדים רק שלה. זה הכל אני שלי, הילדים שלי, הכל שלי".

בהמשך הוסיף לדבריו: "אני בבית, תל אביב, היא 4 ימים הלכה לתל אביב, הילדים אני ואמא שלה שומרים, היא 4 ימים נעלמה בתל אביב. התקשרנו למשטרה. אחר כך היא חזרה אני לא בבית" (עמ' 83 לפרוט' ש' 30-32).

19. כשהתבקש הנאשם לתאר מה קרה במועד האירועים מושא כתב האישום סיפר בלשונו כך:

"אני ב - 08:00 בא לבית שלה, (לא ברור) "למה את עושה זאת בעיה? "שאלתי אותה" עכשיו בגיל 5 חודשים יש לך תינוק, למה את נכנסת עכשיו להיריון? שאלתי אותה. כואב לי אני לא (לא ברור) להרביץ לה, לא היא אמא של הילדות שלי שעכשיו בחוץ אני אעזור לה".

באשר לאלימות כלפי המתלוננת אמר הנאשם :

"לא דיברתי, כל הזמן אני והיא, כל הזמן בבית, כל הזמן אנחנו נדבר. אני עכשיו בסדר, עכשיו (לא ברור) במעצר כולם אומרים "טוב אתה לא נגעת" זה מדינה אסור, זה לא אפריקה פה בישראל אסור.

מתורגמנית: אסור להרביץ

נאשם:	כן עכשיו אני יודע, אני יודע עכשיו אני לא אגע.
סנגור:	טוב, אבל היא אומרת שאתה נתת לה אגרוף גם בפנים וירד לה דם.
נאשם:	איפה בוקס? ככה בוקס? לא. בוקס לא.
סנגור:	אתה אומר שתוך כדי הוויכוח אתה עשית ככה עם היד והיד שלך פגעה

בה?

נאשם:	(לא ברור)
סנגור:	איפה פגעה? איפה היד שלך פגעה בה?
נאשם:	בפנים

סנגור: אבל היא, וירד לה דם? אתה ראית אם ירד לה דם?

נאשם: באוטו אני נתתי, הלכה למטבח שמעשנת סיגריה, אני באתי והיא בוכה

ואני גם בוכה.

20. בהמשך החקירה הראשית התבקש הנאשם להתייחס לגרסת המתלוננת כי הנאשם איים עליה עם סכין והשיב :
"לא סכין, לא סכין, לא היתה סכין. היא יש לה גם בעיה. אני לא, אסור לה, אני אוהב ילדות שלי, אוהב אותה. לא סכין, למה?"

הנאשם זיהה את הסכין שבתמונה וטען כי מדובר בסכין שמשמשת לאוכל.

21. באשר לכניסתו של הנאשם לדירה סיפר בחקירתו הראשית כי יש לו מפתח אותו הוא מחזיק שלושה ארבעה חודשים טרם מעצרו וטען כי המתלוננת נתנה לו את המפתחות, גם מפתח של הדירה וגם מפתח של המחסן של הדירה. הוסיף ואמר הנאשם כי הוא כל הזמן בדירה ומגיע פעמיים, שלוש בשבוע וכי המתלוננת יודעת על כך.

22. באשר לגרזן שנתפס בדירה אמר הנאשם בחקירתו הראשית כי הוא מזהה את הגרזן והוסיף: "זה בבית יש גינה. גם אנחנו קונים בשר ומשתמשים, בשביל בשר אנחנו משתמשים. עשר אנשים פרה קונים מתחלקים 10 אנשים".

23. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי המתלוננת לבשה מכנסיים בצבע ירוק ולא זכר מה לבשה המתלוננת בחלק העליון אך אישר כי מדובר בצבע לבן.

24. לשאלת ב"כ המאשימה אם המתלוננת החליפה את מנעול הדלת לאחר שנפרדו, אמר הנאשם כי יש לו מפתח לדירה עוד קודם לכן. לשאלה אם הוא יודע שהמתלוננת החליפה מנעול השיב כי אינו יודע. לעניין זה עומת הנאשם אל מול דבריו בחקירתו לפיהם קיבל מפתח מהמתלוננת שלושה חודשים לפני האירוע השיב הנאשם: "כן, אם יש לה מפתח היא נותנת. אם אין לה, אני עושה שניים ואחד אני נותן לה ואחד אני לוקח" (עמ' 90 לפרוט' ש' 16-17).

25. הנאשם שלל כי נכח בדירה כאשר המתלוננת לא נמצאה שם וסיפר כי הדבר אירע פעם אחת כאשר שכח את הטלפון הנייד שלו. בד בבד עם אמירה זו אמר הנאשם כי הגיע כל יום לבקר את ילדיו ובמשך תיקן כי מדובר בימים שלישי ורביעי. הנאשם אמר כי הוא נ ג דפוק בדלת כאשר הוא מגיע ואולם סיפר עוד כי ביום 6.1.21 הגיע לביתה של המתלוננת והדלת היתה נעולה וכי הוא פתח את הדלת עם מפתח. שברשותו. בהמשך תורגמו דבריו על ידי הסנגור עו"ד סלומון הי"ל: "יומיים לפני הוא הגיע לדירה, הוא שם את המפתח, היה לו מפתח מבפנים, לא הצליח לפתוח ואז הוא חזר אחרי יומיים הגיע" והנאשם הוסיף בהמשך דבריו: "כל היום אני פותח, פותח ונכנס בבית".

26. באשר לאירוע המתואר בכתב האישום אמר הנאשם: "אני היה לי עצבים בראש, אני פותח מפתח, אני שמתי בבית, אני זוכר, אני שמתי לא המפתח, אני פתחתי אני זוכר". הנאשם סיפר שהמתלוננת היתה במטבח עם גבה אליו וכי המתלוננת שאלה אותו איך נכנס. הילדים לדבריו של הנאשם היו ישנים בחדרם.

27. הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית על ידי ב"כ המאשימה האם כעס כאשר שמע שהמתלוננת בהריון מבן זוגה והנאשם התייחס לעניין זה:

ש. אם אני מבין גם ממה שאמרת עכשיו וגם ממה שאמרת בחקירה שאתה הגעת לבית כי אתה שמעת שסנאית בהריון מנ', נכון? וזה כאב לך, נכון?

בית המשפט: כן?

עו"ד רון: מהנהן

ת. כן. כן. שלוש (לא ברור) אתה כואב קצת אבל אתה במעצר, אנשים אתה מדבר, יגידו לך "זה מותר לה זה חיים שלה מה אתה עושה".

הנאשם אישר כי כעס באותו זמן, שלל כי אמר למתלוננת לבצע הפלה וטען כי המתלוננת היא זאת שאמרה את הדברים. הנאשם תיאר כי נתן למתלוננת מכה וכי לאחר מכן נכנסה למרפסת לעשן סיגריה.

לעניין זה הוסיף הנאשם:

"קודם כל, קודם כל שיש לה גם בעיה. אני הבעיה שלי (לא ברור) אין לי בעיה, אמרו לי כולם איך יכול להיות. אתה בסדר אמרו לי. אני לא יכול לגור איתה. אני אוהב אותה, הילדות שלי אוהב, אבל זה בעיה. אבל כואב לי בלב שבגלל הילדות שלי אני איתה. היא בגדה, קצת כואב לי. למה אני, נתתי לה את הלב, את החיים שלי, למה היא עושה ככה? אני בן אדם שנתתי את כל החיים שלי. כשהיא בגדה אני כאב לי" (עמ' 102 לפרוט' ש' 20-25).

28. הנאשם אישר שכאשר נשאל על ידי המתלוננת איך נכנס לדירה אמר לה שנכנס מהחלון. אך שלל שאמר לה ששכב מתחת למיטה והתחבא.

29. כשנשאל הנאשם בחקירתו הנגדית באשר לתקיפת המתלוננת אמר הנאשם:

ש. תפסת אותה באיזה שהוא חלק בגוף שלה?

ת. ככה

בשלב זה תפס הנאשם בידה של המתורגמנית על מנת להדגים והתבקש על ידי בית המשפט שלא ליצור מגע עם המתורגמנית ולהפסיק לאחוז בידה.

30. הנאשם שלל כי איים בהתאבדות ועמד על הכחשתו כי לא לקח סכין מהמטבח וטען שאינו זוכר אם נגע בסכין בצבע כחול אי פעם. ביחס לגרזן הכחיש הנאשם כי שם את הגרזן מתחת למיטה ואישר הנאשם כי ראה את הגרזן קודם לכן ואף השתמש בו לחיתוך בשר והוסיף: **"אני מצאתי אותו ליד בבית שלנו אני 'זה יעזור טוב', לקחתי אותו שטפתי אותו בבית, אנחנו כל חודש, חודשיים שלוש מביא בשר. אני עושה, חותך בבית יש גם פטיש. מה שיש בבית הכל דברים" (עמ' 104 לפרוט' ש' 1-3).**

כשנשאל הנאשם היכן נמצא הגרזן בדרך כלל, השיב: **"...בהתחלה משתמשים אחר כך לוקחים אותו למחסן".**

גרסתו של הנאשם בחקירותיו

חקירת נאשם מיום 7.1.21 שעה 21:29 - ת/1, ת/א

31. חקירתו הראשונה של הנאשם תועדה תיעוד חזותי ותורגמה לשפה האמהרית באמצעות מתורגמנית באמצעות טלפון. בחקירתו לאחר שנועץ עם עורך דין אישר הנאשם כי אינו מתגורר בבית המתלוננת מזה שבעה - שמונה חודשים. הנאשם טען בחקירתו כי התעצבן לאחר שגילה שבת זוגו בהריון מחבר חדש והוסיף: **"ואני התעצבנתי בזמן שאני חי איתה יש לה חבר חדש שהיא בהריון ממנו ולכן נתתי לה כאפה" (עמ' 3 לת/1 ש' 17-20).** כשנשאל בחקירתו כיצד תקף את המתלוננת, השיב שנתן למתלוננת סטירה. הנאשם הכחיש שאיים על המתלוננת עם סכין והכחיש כי איים שיהרוג אותה ולאחר מכן יתאבד. עוד הנאשם סיפר בחקירתו כי נהג ללכת פעם בשבוע או שבועיים לעזור לה. הוסיף וסיפר הנאשם כי לאחר שנתן למתלוננת סטירה השניים שוחחו והמתלוננת מסרה לו שהיא מצטערת וכי לאחר לכתו המתלוננת התקשרה למשטרה. הנאשם אישר בחקירתו כי יש לו מפתח לדירתה של המתלוננת ואמר עוד: **"אני באתי להגיד לה שהיא הרסה לי את החיים וזה לא היה בקטע של להרביץ לה...." הבאתי לה סטירה, זאת לא פעם ראשונה שברגע שהיא מעצבנת אותי אני נותן לה כאפה בזוגיות שלנו זה לא דבר חריג". בהמשך הסביר דבריו ואמר: זה כאפה של מישהו שאוהב ולא כאפה של מישהו שרוצה לעשות רע. מי שלא אוהבים לא מעניין אותנו מה עם עושים זאת היתה כאפה בשביל לחנך אותה" (ההדגשה שלי ס.פ.ק) (עמ' 5 לת/1 ש' 73-83).**

חקירת נאשם מיום 12.1.21 שעה 12:56 - ת/26

32. חקירה זו נגבתה על ידי החוקר נתן גטה דובר השפה האמהרית. חקירת הנאשם נגבתה לאחר שנועץ בסנגורו, דובר השפה האמהרית. בחקירה זו אישר הנאשם כי הוא והמתלוננת נפרדו שישה או שבעה חודשים עובר לאירועים מושא כתב האישום ובאותו זמן גם עזב את מגוריהם המשותפים. הנאשם סיפר בחקירתו כי כל שבוע הוא בבית המתלוננת בשבת ואישר שהיה ביום 7.1.21 בביתה של המתלוננת מהשעה 20:00 ועד השעה 02:00. כשנשאל כיצד נכנס לדירה, השיב הנאשם **"דפקתי ואני נכנסתי לבית היא היתה שוטפת כלים והילדים עדין לא היו ישנים היא פתחה לי את הדלת ואני נכנסתי".** הנאשם אמר בחקירתו כי יש לו מפתח לדירה.

33. באשר לאלימות כלפי המתלוננת אמר הנאשם בחקירתו כי היכה את המתלוננת ואמר: "כן נתתי לה סטירה, לשאלתך היא אמא של הילדים שלי היא אישה חולה ומגדלת את הילדים שלי לא עשיתי לה כלום, לשאלתך נתתי לה כאפה נתתי בקטנה אין לי לב לפגוע בה, שלושה ארבע ימים אני דאגתי להביא אותה מתל אביב בזמן שהיא הלכה להתלכלך שם כאשר יש לה ילד שלושה חודשים והיא גם בהריון מאדם אחר, אני ביקשתי מהחבר החדש שלה שיעזוב אותה בשקט כי אנחנו משפחה של 5 נפשות וגם אמא שלה אמרה לו והוא עזב אותה הלך לתל אביב והיא אמרה שהוא הלך בגלל שאתם הפחדתם אותו וכה התחילה לשנוא אותי".

34. הנאשם הכחיש בחקירתו כי נכנס מהחלון וטען כי הדירה ממוקמת בקומה השלישית והכחיש כי איים על המתלוננת באמצעות סכין והכחיש כי איים על המתלוננת שיהרוג אותה ויתאבד. כמו כן הכחיש שהסתיר גרזן מתחת למיטה. באשר לגרזן אמר הנאשם בחקירתו לאחר שהוצגה בפניו תמונת הגרזן: "הגרזן לא שלי בכלל".

35. כאשר הוצגו בפני הנאשם בגדי המתלוננת עם הדם עליהם שלטענתה הדימום נגרם כתוצאה מהאלימות שהפעיל כנגדה הנאשם אמר: "דבר ראשון יש לה בעיה של מחזור יש לה ירידת דם ובאף שלה יורד דם בזמן שהיא מתעצבנת יוצא לה דם אני לא נגעתי בה עד שיוצא לה דם".

חקירת נאשם מיום 14.1.21 שעה 14:11 - ת/27

36. חקירה זו נגבתה על ידי החוקר נתן גטה, דובר השפה האמהרית. בחקירתו נשאל הנאשם באשר למפתח שיש לו לדירת המתלוננת וטען כי יש לו מפתח אחד לדירה קרוב לשלושה חודשים וכי המתלוננת היא שמסרה לו את המפתח בצבע צהוב. באותה נשימה טען כי המתלוננת מסרה לו את המפתח בצבע שחור כאשר היו עדיין בני זוג ומדובר בשלושה חודשים. בהמשך חקירתו אמר שהמתלוננת נתנה לו מפתח והוא שכפל מפתח נוסף.

חקירת נאשם מיום 14.1.21 שעה 14:46 - ת/28

37. חקירה זו נגבתה על ידי החוקר נתן גטה, דובר השפה האמהרית. הנאשם עומת בחקירה זו אל מול טענתה של המתלוננת שלא מסרה לו מפתח והנאשם השיב: "אני כל שבת ושיש (כך במקור ס.פ.ק) משחק עם הילדים המשחקים של הילדים זה נמצא במחסן, היא אמרה לי קח מפתח שיהיה לך ותשים לך את הדברים שלך במחסן עם אתה רוצה אז היא זו זהביא לי את המפתח, היא הביא לי מפתח של הדירה שלה כדי שאני אשכפל ואחזיר לה כולל של המחסן ואחרי זה אני החזרתי לה את המפתח, המפתח הזה שיש פה (מראה לי את המפתח הצהוב ועוד מפתח נוסף) זה מה שהביא לי ואני נכנס לבית עם היא נמצא שותה אוכל ויוצא מהבית שלה".

עימות בין הנאשם והמתלוננת מיום 12.1.21 - ת/29

38. המתלוננת הטיחה בפניו של הנאשם כי הגיח מאחוריה ותפס בשיערה ואמר לה שיהרוג אותה ונתן לה לדבריה "כאפה" ו"בוקס" לאף ואמר לה שאם השכנים ישמעו או תבוא משטרה יהרוג אותה. כאשר הנאשם השיב לה: **"את אמרת שאני אלך למטה ומה עכשיו את עושה את הכנס אותי לאש"** השיבה המתלוננת: **"אתה לא הרמת עלי סכין? תגיד לי אתה לא הרמת סכין תגיד לי תשבץ"**. הנאשם הכחיש בעימות כי איים על המתלוננת עם הסכין.

39. כאשר נשאל הנאשם בעימות איך נכנס לדירה השיב כי יש לו מפתח וכאשר נשאל מדוע אמר למתלוננת שנכנס מהחלון השיב: **"למה את עומר כה"**.

תמלול עימות מיום 17.1.21 - ת/38

40. המתלוננת הטיחה בפניו של הנאשם כי נכנס לדירה בלי שידעה, משך בשיערה, הושיב אותה על הספה ואמר לה שיהרוג אותה ונתן לה סטירה ובוקס ואמר לה שאם תצעק ואם השכנים יבואו או המשטרה יהרוג אותה ויתאבד. בהמשך אמרה המתלוננת לנאשם כי הרים **מקל** עליה (כך על פי התמלול) ובהמשך גם הנאשם וגם המתלוננת מתייחסים למילה "מקל". ואולם, בעמוד 4 לת/38 מתייחס החוקר נתן גטה לחשדות כי הנאשם איים בסכין על המתלוננת והנאשם משיב לו: **"כן הבנתי, הבנתי מה שהיא אומרת שהרמת סכין ורצית להרוג אותי כל מיני היא אומרת, אני לא חושב על זה, היא אמא של הילדים שלי, אין לי רצון להרוג אותה"**.

41. המתלוננת חזרה פעם אחר פעם שאם רצתה להכניסו לכלא יכולה היתה לעשות זאת בעבר פעמים רבות ואולם נמנעה מלעשות כן בשל העובדה כי הוא אבי ילדיה. המתלוננת הטיחה בפני הנאשם את כל טענותיה ללא היסוס, העמידה אותו על שקריו לטענתה ולא נרתעה מלהביע את גרסתה בפניו.

סיכומי המאשימה

42. ב"כ המאשימה עתר להרשעתו של הנאשם וציין כי בתיק זה שלוש מחלוקות:

- א. עניין האלימות הפיסית והמילולית כנגד המתלוננת, האם הנאשם תקף את המתלוננת באופן המתואר בכתב האישום וגרם לה לחבלות של ממש, איים עליה באופן המתואר תוך שהוציא סכין מהמגירה. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הודה כי סטר למתלוננת והודה במשיכה בכוח בידה של המתלוננת.
- ב. האם בוצעה התפרצות לדירת המתלוננת באמצעות מפתח והאם פרץ בכוונה לבצע עבירה מסוג פשע.
- ג. הגרזן - האם עובר בסמוך לאירוע המתואר הניחה הנאשם הגרזן מתחת למיטת המתלוננת והאם התחבא מתחת למיטתה בראשית האירוע והפתיע אותה בטרם תקף אותה.

43. ב"כ המאשימה טען כי יש ליתן אמון מלא בגרסת המתלוננת ועדותה בבית המשפט וכי גרסתה נתמכת בראיות אחרות, חלקן מסייעות לגרסה זו חלקן מחזקות אותה. לעניין זה טען ב"כ המאשימה כי המתלוננת סיפרה את הדברים כהווייתם בשטף וניתן היה להתרשם באופן בלתי אמצעי מאותות האמת שהיא אמינה ומהימנה, העידה בביטחון ובהירות ומסרה גרסה אמיתית, ברורה עקבית וקוהרנטית. יתירה מזו, טוען ב"כ המאשימה כי גרסתו של הנאשם בחלקיה תומכת בגרסתה של המתלוננת.

44. ב"כ המאשימה הצביע על ראיות חיזוק לגרסת המתלוננת כמפורט להלן:

א. העובדה כיה נאשם התחמק מחקירה ולא הגיע לתחנת המשטרה כעולה מת/14 ולגרסת הנאשם לא רצה לבוא למשטרה כדי לא להיעצר.

ב. שיחות המתלוננת למוקד 100 - ת/10 ולתמלול השיחות - ת/21 ודוחות הפעולה ת/10 ו - ת/11. גרסתה הראשונה של המתלוננת כפי שנמסרה למוקד משטרת ישראל, היתה בהמשך עקבית.

ג. דוחות הפעולה של השוטרים עבדאללה פארס - ת/14 עד ת/17 וכי בסרטון מצלמות הגוף ושיחת המתלוננת עם מוקד 100 ניתן להתרשם מגרסתה הראשונית והעקבית של המתלוננת. כמו כן, טען ב"כ המאשימה כי כאשר הגיע השוטר לדירת המתלוננת מסרה לו את הבגדים המוכתמים בדם כתוצאה מהחבלה שגרם לה הנאשם והלכה עימו לחדר השינה והצביע על המקום בו התחבא הנאשם והשמיכה מתחת למיטה נראית היטב במצלמות הגוף. השוטר פארס לא בדר את השמיכה ועזב את המקום לאחר שגבה עדות מהמתלוננת ותיעד בתמונות את המקום. בהמשך המתלוננת צלצלה למוקד המשטרתי לשאול אם הנאשם נעצר וב"כ המאשימה מפנה לאירוע 2826 להקלטה ולתמלול ת/21 והמתלוננת מדווחת בהמשך לתלונתה הקודמת שמתחת למיטה מצאה גרזן וזאת כאשר ביקשה להוציא את השמיכה מתחת למיטה.

ד. ב"כ המאשימה הפנה למוציגים ת/39 ו - ת/40 דוחות הפעולה וסרטון מצלמות גוף של השוטר נאזר חמזה שהגיע לדירת המתלוננת ותפס את הגרזן.

ה. ביחס לחבלות שנגרמו למתלוננת הפנה ב"כ המאשימה לעדותה הנתמכת בכך שהנאשם הודה בחקירתו ובעדותו כי נתן לה מכה בפנים ובאף והתצלומים ת/7 תומכים בגרסת המתלוננת בעניין החבלות. באשר למשיכת השיער הנאשם אמנם מכחיש את המיוחס לו ואולם הנאשם בעדותו תיאר כיצד משך בכוח בידה של המתלוננת ואף הדגים זאת על המתורגמנית שנכחה באולם ותרגמה את דבריו.

ו. ביחס לסכין איתה איים הנאשם על המתלוננת הפנה ב"כ המאשימה לתצלום הסכין במצלמות הגוף והפנה עוד לת/22 ו - ת/15.

ז. ב"כ המאשימה הפנה לחקירותיו של הנאשם ת/21, ת/26, ת/27, ת/28 ולגרסתו השטחית לדבריו אל מול גרסתה של המתלוננת. ב"כ המאשימה הפנה לסתירות בגרסתו של הנאשם.

ח. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת פורנזית ת/41 ממנה ניתן ללמוד כי נמצאה התאמה בולטת בין פרופיל DNA של הנאשם לבין דגימה שנלקחה מהגרזן. ראייה זו קושרת את הנאשם לגרזן בניגוד לגרסתו של הנאשם כי לא נגע בגרזן וכי הגרזן אינו מוכר לו. ב"כ המאשימה הפנה לעדותו של הנאשם בבית המשפט בה מסר גרסה שקרית וכבושה כי נהג לחתוך בשר עם הגרזן, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם חקירותיו המתועדות של הנאשם והפנה לת/26 ו - ת/27 לעניין גרסת הנאשם לגרזן.

45. ב"כ המאשימה טען כי הרקע לביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא קנאת הנאשם ואובססיה כלפי המתלוננת והפנה לת/27 ולאמרת הנאשם כי המתלוננת תפסה חבר ונכנסה להריון כדי להרוג אותו.

לאור כל האמור עתר ב"כ המאשימה להרשעתו של הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו.

סיכומי ההגנה

46. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בגרסה מול גרסה. גרסת המתלוננת אל מול גרסתו של הנאשם. טען ב"כ הנאשם כי עובדות כתב האישום מבוססות על השערות של המתלוננת ואינן יכולות להוות בסיס להרשעת הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש את ההבדלים בעדותה של המתלוננת שהעידה בשפה העברית ולא נזקקה לעזרה ואילו הנאשם בעדותו התקשה במיוחד בשפה העברית, נזקק למתורגמן והוסיף כי יש בכך כדי להשפיע על ההתרשמות מן הנאשם, אשר השתמש בתנועות ידיים, לא תמיד העיד בצורה רהוטה ומדויקת והדבר נבע לטענת הסנגור מהעובדה כי לנאשם קשיי שפה. לפיכך, ביקש הסנגור שלא לתת משקל יתר לצורת עדותו של הנאשם ולבחון את הראיות שהביאה התביעה על מנת להוכיח את אשמתו של הנאשם.

47. טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעל לכל ספק סביר. כך למשל טען הסנגור כי הנאשם נכנס לדירתה של המתלוננת ברשות לאחר שהשתמש במפתח שהמתלוננת נתנה לו בעצמה. לנאשם יש לטענת ההגנה שני מפתחות, מפתח אחד למחסן ומפתח אחד לבית. מנגד המתלוננת אינה יכולה להצביע על מועד בו החליפה את מנעול הדלת ולטענתה הנאשם לקח מפתח ושכפל אותו, דבר שאינו מבוסס על ממצא עובדתי כלשהו אלא השערותיה של המתלוננת. לפיכך, טוען הסנגור גרסתו של הנאשם לעניין הימצאות מפתחות הגיונית יותר. עוד טוען הסנגור כי גם אם יקבע כי כניסתו של הנאשם לבית מהווה התפרצות, הרי שהמאשימה לא הוכיחה כי מדובר בהתפרצות לצורך ביצוע עבירה או מעשה אלימות במתלוננת.

48. ב"כ הנאשם טען שאכן פרץ ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, הנאשם כעס על המתלוננת שנכנסה להריון כשיש לה תינוקת קטנה בבית וכי לא מדובר בכעס לנוכח העובדה כי למתלוננת בן זוג חדש. הנאשם לא הכחיש כי היד שלו פגעה באף של המתלוננת אך שלל כי ירד למתלוננת דם על אף שהסנגור אישר כי הוא מאמין למתלוננת כי ירד לה דם.

49. לעניין הסכין טען הסנגור כי טענה זו מבוססת על גרסתה של המתלוננת ואולם אין כל תימוכין לכך. הנאשם הכחיש

כי השתמש בסכין באירוע ולטענתו של הסנגור אין כל ממצא פורנזי על הסכין הקושר את הנאשם לו והיה על המאשימה לבדוק את הסכין באותה מידה שבדקה את הגרזן. טוען הסנגור כי מדובר במחדל חקירה שיש בו כדי לפגוע בחקר האמת.

50. לעניין הימצאות גרזן בדירתה של המתלוננת מתחת למיטה, טען הסנגור כי לנאשם הסבר להימצאות ממצא DNA על גבי הגרזן וטען לגבי הנתונים הסטטיסטיים שבחוות הדעת אשר יש בהם כדי להטיל ספק בדיון הממצאים שהתגלו לפיהם נמצא DNA של הנאשם על הגרזן. באשר לכך טען הסנגור כי המשטרה לא היתה מורשית לקחת דגימות מהנאשם וכי לא הוסברו לו זכויותיו בעניין זה.

51. לאור כל האמור, טען ב"כ הנאשם כי לכל היותר ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג ואף הגורמת חבלה של ממש ואולם לא ניתן להרשיעו ביתר העבירות המיוחסות לו.

דין והכרעה

52. לאחר ששמעתי עדויות התביעה ועדותו של הנאשם ולאחר שעיינתי בראיות שהוצגו לעיוני, נתתי אמון בעדותם של המתלוננת ועדי התביעה ולעומת זאת לא נתתי אמון לעדותו של הנאשם ולגרסתו ומצאתי אותה שקרית.

כניסת הנאשם לדירת המתלוננת - האם ברשות?

53. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי לא התקיימה עבירת התפרצות מאחר ולנאשם היה מפתח אותו מסרה לו המתלוננת וכי נכנס ברשות לתוך דירתה של המתלוננת. המתלוננת מסרה גרסה עקבית וברורה וקוהרנטית ועמדה על עמדתה כי לא מסרה לנאשם כל מפתח והיא אף החליפה את המנעול. אמנם, המתלוננת לא ידעה לנקוב במועד ספציפי בו הוחלף המנעול ולא ידעה מי בעל המקצוע שעשה כן ואולם, אין בכך כדי לפגום באמיתות גרסתה שכן המתלוננת ציינה באופן מפורט מה עשתה עם המפתחות לאחר שהחליפה את המנעול. ראיה תומכת לגרסתה לפיה לא ידעה שלנאשם היה מפתח, ניתן למצוא דווקא בגרסתו של הנאשם לאירועים בה סיפר בבית המשפט כי כאשר הגיח מאחורי המתלוננת במועד האירוע מושא כתב האישום, המתלוננת הביע פליאה על כך שהנאשם נכנס לדירה ואף שאלה אותו כיצד נכנס אליה, פרט שמוצא ביטוי גם בגרסת המתלוננת. לו המתלוננת נתנה לנאשם את המפתח, מן הסתם לא היתה תוהה כיצד נכנס הנאשם לדירה.

המתלוננת מסרה כי לאחר שהיא והנאשם נפרדו, החליפה את מנעול הדירה כשלושה חודשים עובר לאירוע מושא כתב האישום וכי ויש ברשותה ארבעה מפתחות שהסתירה אותם וכי מפתח אחד מתוכם מסרה לבן זוגה נ'. יתירה מזו, המתלוננת סיפרה כי לאחר פרידתם לא נכנס הנאשם לדירתה, בניגוד לגרסתו וכי הפעם היחידה בה נכנס לדירה ושהה שם היתה ביום ההולדת של ביתם, שהתקיימה שבוע קודם לאירועים. המתלוננת סיפרה שהבינה מהנאשם עצמו כי כמה ימים לפני האירוע הנאשם נכנס לדירה לקחת מכשיר טלפון נייד שנתן לה.

54. גרסתו של הנאשם בעניין זה מתפתלת ומתפתחת בהתאם לראיות שהוצגו בפניו ומדובר בגרסה מרובת סתירות

פנימיות ולפיכך מצאתי כי איננה אמינה. כך למשל בחקירתו השנייה של הנאשם במשטרה (ת/26) אמר הנאשם כי דפק בדלת הכניסה והמתלוננת פתחה לו את הדלת. בחקירה אחרת (ת/27) מסר הנאשם למשטרה כי המתלוננת מסרה לו מפתח לפני שלושה חודשים (הגם שגם לגרסתו נפרדו כשבעה חודשים עובר לאירוע מושא כתב האישום). בהמשך סיפר כי המתלוננת נתנה לו שני מפתחות למחסן ולדירה והוא שכפל את המפתחות. בבית המשפט סיפר כי בעדותו כי פתח בעצמו את דלת הכניסה והגיח מאחורי המתלוננת שהופתעה לראות אותו בדירה אך המשיך לדבוק בגרסתו כי המתלוננת מסרה לו מפתח. גרסאותיו הסותרות של הנאשם בעניין זה מביאות למסקנתי כי אין ליתן אמון בדברים שמסר, לעומת גרסתה של המתלוננת אותה מצאתי מהימנה על כל חלקיה. לפיכך, אני קובעת בממצא עובדתי כי הנאשם נכנס לדירה באמצעות מפתח אותו שכפל בעורמה וללא הסכמתה וידיעתה של המתלוננת.

הרקע להגעת הנאשם לבית המתלוננת

55. הנאשם כעס מאד על המתלוננת לאחר שנודע לו כי היא הרה מגבר אחר, בן זוגה באותה עת נ'. הדברים קיבלו חיזוק הן בגרסת המתלוננת ולדברים שמסרה להשתלשלות האירועים ובעיקר מגרסת הנאשם. גם בעדותו בבית המשפט ניתן היה להיווכח כי גם כאשר סיפר את גרסתו לבית המשפט, היה נסער רגשית, מתוסכל וכועס על המתלוננת, ולא מפני שהוא נתון במעצר בגין כתב אישום זה אלא בשל הפגיעה שחש. כל אימת שהנאשם נדרש להשיב הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית לשאלות באשר לסיבת הגעתו לבית המתלוננת, אמר כי ליבו כואב וכעס מאד על המתלוננת, הנאשם מסר בעדותו כי אף אמר למתלוננת שבמעשיה היא מנסה להרוג אותו. השתלשלות האירועים מעיד על כוונתו של הנאשם להתפרץ לביתה של המתלוננת על מנת לבצע עבירה, מסקנה זו נלמדת מהעובדה כי פגע בפרטיותה שעה שנכנס לדירתה לאחר ששכפל בעורמה את המפתח לדירה, נכנס ללא ידיעתה לבית המתין כשהוא מתחבא מתחת למיטה בחדר השינה והפתיע אותה בדירה. העובדה כי בהמשך נמצא גרזן מתחת למיטה מצביעה על כך שהנאשם תכנן לפגוע במתלוננת כאשר נכנס לדירה ללא ידיעתה של המתלוננת ואני נותנת אמון בדבריה של המתלוננת כי הנאשם מסר לה זאת. לפיכך, שוכנעתי כי הנאשם הגיע במטרה להתעמת עם המתלוננת ואף לפגוע בה וכך אכן אירע. כל אלה מלמדים כי הנאשם התפרץ לדירתה של המתלוננת במטרה לבצע עבירה ולפיכך מתקיימים יסודות עבירה של התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

56. סעיף 406 לחוק העונשין קובע כך:

"(א) הנכנס למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה, או הנמצא בהם, בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) המתפרץ למקום כאמור בסעיף קטן (א) בכוונה לבצע גניבה או פשע, או המתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דינו - מאסר שבע שנים."

סעיף 405 (א) לחוק העונשין מגדיר מיהו "מתפרץ" על פי סעיף 406:

"השובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל

דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותן מעבר מחלק לחלק בבנין, נקרא פורץ".

57. לפיכך, אני סבורה כי הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם עבר עבירה על פי סעיף זה ולפיכך יש להרשיעו בעבירה זו.

תקיפת המתלוננת וגרימת חבלה של ממש

58. הנאשם הודה בתקיפתה של המתלוננת באופן שהיכה אותה בפניה ובעדותו בבית המשפט הודה שמשך אותה בכוח בידה ואף הדגים זאת. הנאשם הכחיש כי משך בשערותיה של המתלוננת וכי כתוצאה ממעשה האלימות כלפי המתלוננת דיממה המתלוננת מאפה על בגדיה וטען כי לא ראה שלמתלוננת ירד דם. מאחר ושוכנעתי כי יש להעדיף את גרסת המתלוננת על כל חלקיה על פני גרסתו של הנאשם הרי שאני סבורה כי תיאור הדברים כפי שסיפרה הן בעדויותיה במשטרה והן בפני בית המשפט משקפים את התרחשות העניינים כהווייתם. דבריה לעניין התקיפה מקבלים חיזוק בדברים שמסרה למוקד המשטרה מיד ובסמוך לאירועים (**אפנה הקלטה 2 אירוע 2826 והקלטה 598 - ת/10 וכן ת/21**). האזנתי לדיסק השיחה למוקד (**ת/10**) בה נשמעת המתלוננת בשיחה 598 בוכה ונסערת ומספרת באופן ספונטני את תיאור האירועים ואמירותיה נשמעות ספונטניות ואותנטיות. בשיחה 2826 הקלטה מספר 2 - נשמעת המתלוננת מספרת בבכי כי מצאה מתחת למיטה גרזן כאשר הוציאה את השמיכה מתחת למיטה. בעקבות כך נתפס הגרזן.

59. חיזוק נוסף לגרסת המתלוננת על כך שהנאשם היכה אותה עד אשר דיממה מאפה ניתן למצוא בדוחות הפעולה של השוטר מר עבדאללה פארס **ת/14** וכן **ת/17** דיסק מצלמות הגוף. בסרטון זה מוסרת המתלוננת גרסה סדורה ומפורטת ובהמשך נצפה השוטר כשהוא מסיים בבית, נכנס לחדר השינה והמתלוננת מצביעה על שמיכה שמתחת למיטה, ניתן לראות כי השוטר לא בחן את השמיכה אלא האיר עליה עם פנס. כמו כן המתלוננת מציגה בפי השוטר פארס את הבגדים שלבשה כאשר הנאשם נקט כנגדה באלימות, ומסרה לו את הבגדים המוכתמים בדם.

60. כאמור הנאשם אינו מודה כי משך בשיערה של המתלוננת ובאשר לחבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה מתקיפתה הנאשם טוען כי לא ראה שירד לה דם ואולם אישר כאשר הוצגו בפניו תצלומי בגדיה המוכתמים של המתלוננת כי לבשה את הבגדים. לאחר שמצאתי את גרסתה של המתלוננת אמינה עלי על כל חלקיה אני קובעת כי הוכחה מעל לכל ספק עבירת התקיפה ועל כן יש להרשיעו בגין עבירה זו.

הימצאות הגרזן מתחת למיטה - ראיה נסיבתית

61. לאחר שהשוטרים עזבו את ביתה של המתלוננת, מצאה מתחת לשמיכה שהנאשם הניח מתחת למיטה גרזן. המתלוננת, נסערת ומבוהלת התקשרה למשטרת ישראל ודיווחה שמצאה את הגרזן. מדובר בראיה נסיבתית שיש

בה כדי לחזק את גרסתה של המתלוננת ולקשור את הנאשם הן לביצוע העבירות והן לתכניתו לפגוע במתלוננת.

62. הכלל הוא כי כוחה של ראיה נסיבתית אינו נבחן אגב בידודה מיתר הראיות שבאו בפני בית המשפט:

"במקום שבו מבקשים ליישם את הרשעתו של נאשם על מקבץ של ראיות נסיבתיות אין זאת אומרת שכל ראיה נסיבתית בפני עצמה חייבת להספיק, המסקנה הסופית יכולה להתקבל מתוך צירופן של כמה ראיות נסיבתיות שכל אחת מהן אינה מספקת כשלעצמה".

הכלל הוא אפוא:

"כאשר מדובר במקבץ של ראיות נסיבתיות אין לבדוק כל ראיה נסיבתית בנפרד ובאורח עצמאי אלא לאור הראיות האחרות הסובבות אותה שהרי לא אחת מתגבשת חד משמעויות של המסקנה מתוך המקבץ כולו, בשעה שכל ראיה בנפרד חסרה אותו כוח". (קדמי, על הראיות חלק שני, תשנ"ט עמ' 587 - 588 והפסיקה שם).

63. לא אחת מתגבשת המסקנה המפלילה מכוח המקבץ כולו, כאשר כל ראיה בנפרד חסרה כוח כזה לצורך הרשעה. אשר על כן יכול שראיה נסיבתית כשלעצמה באורח נפרד לא תוכל לבסס מסקנה חד משמעית לחובת הנאשם, אך בהצטרף ראיה זו לראיות אחרות יש בה כדי להכריע את הכף לחובת הנאשם. (ראו לעניין זה ע"פ 230/84 **חג'בי** לט (1) בעמ' 792).

64. בענייננו, אכן אין ראיה ישירה לכך שהנאשם הניח את הגרזן מתחת למיטה ואולם במכלול הראיות יחד כאשר הנאשם בחקירתו הרחיק עצמו מהגרזן ואף טען כי אינו מכיר את הגרזן, עובר להימצאות ממצא DNA על גבי הגרזן וגרסאותיו המתפתלות של הנאשם והסתירות בגרסתו עד כדי שקרי נאשם, יש בהם כדי לקבוע ממצא לחובתו של הנאשם. גרסתו הכבושה של הנאשם כפי שהעלה אותה במסגרת עדותו בבית המשפט להימצאות ממצא DNA על גבי הגרזן ולפיה נהג להשתמש בגרזן לצורך חיתוך בשר, איננה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות בתיק זה. יתירה מזו, המתלוננת כלל לא עומתה אל מול גרסתו זו של הנאשם. יוצא אפוא שהמסקנה ההגיונית והיחידה המתחייבת מן הראיה הנסיבתית, שהנאשם הוא זה שהניח את הגרזן מתחת למיטה בהזדמנות שניכרה בדרכו וניתן לסמוך עליה ממצא מרשיע ודינה של ראיה זו כממצא שהוכח בראיה ישירה. (לעניין זה אפנה לע"פ 334/02 **סיבוני נ' מדינת ישראל** (13.1.03); ע"פ 6864/03 **רוקנשטיין נ' מדינת ישראל**; ע"פ 11331/03 **קיס נ' מדינת ישראל**; ע"פ 4872/98 **ברונשטיין נ' מדינת ישראל**).

עוד יפים לענייננו דברי השופט טירקל בע"פ 351/80 **חולי נ' מדינת ישראל**, פד"י לה (3), 477, 484:

"כאשר כל אחת מהראיות הנסיבתיות בפי עצמה נוטה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מאשר על חפותו - ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - הרי שכלל ראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלובות יותר אישה ברעותה, נעשית חזקת חפותו של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר, עד שלא נותר ממנה שריד.

65. ביחס לראיית DNA נקבע בע"פ 149/12 **אשר אלמליח נ' מדינת ישראל** :

"יש לזכור כי ראיית דנ"א היא ראייה נסיבתית, אשר הרשעה על בסיסה תתאפשר רק כל אימת שהמסקנה ההגיונית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפלילים. אם כן, משקל הראיה ואפשרות ההרשעה על פיה, יוכרעו בהתחשב בהסבר שהציע הנאשם לנוכחות הדנ"א שלו בזירה. ככל שעלה בידו להציע הסבר מתקבל על הדעת או גרסה מזכה שיש בה כדי לטעת ספק סביר באשמתו, כי אז מובן שיש לזכותו, בדומה להלכה הנוהגת באשר לטביעת אצבע".

66. לפיכך, אני קובעת כממצא עובדתי שהנאשם שהתחבא מתחת למיטה על השמיכה בהזדמנות שניכרה בפניו, הוא זה שהניח את הגרזן מתחת למיטה והסתיר את הגרזן עם השמיכה.

השימוש בסכין

67. הנאשם הכחיש שעשה שימוש בסכין כאשר איום על המתלוננת. הסנגור טוען בעניין זה כי הסכין לא נתפסה על ידי השוטרים ולא נבדקו טביעות אצבעותיו של הנאשם על גבי הסכין, כפי שעשתה המשטרה לבדיקת DNA ולהשוואה על גבי הגרזן. עובדה זו והיעדר ממצאים פורנזיים על גבי הסכין אשר כאמור כלל לא נתפסה מוביל לטענת ההגנה למסקנה כי יש לזכות אתה נאשם. בא כוח הנאשם טוען בעניין זה למחדל חקירה שיש בו כדי לפעול לזכותו של הנאשם.

68. בשים לב לעובדה שאני נותנת אמון בגרסתה של המתלוננת במלואה, אני קובעת כממצא עובדתי שהנאשם איום על המתלוננת באמצעות סכין שנטל מהמטבח. חיזוק לגרסתה זו של המתלוננת ניתן למצוא בהצגת הסכין באופן מידי כאשר הגיעו השוטרים למקום. המתלוננת הלכה למטבח, פתחה את המגירה והוציאה את הסכין בצבע כחול וסיפרה מיד לשוטרים כי הנאשם איום עליה באמצעות סכין זו. לעניין זה אפנה **לת/17** סרטון מצלמות הגוף וכן לתמונת הסכין **ת/22 ו - ת/7**.

69. העובדה שהמתלוננת משתמשת **לפי חלק מהתמליל העימות (הדגשה שלי ס.פ.ק)** במילה "מקל" אין בה כדי להביא כל שינוי בממצא אותו קבעתי. אכן בתמליל שהוגש לבית המשפט נרשמה המילה "מקל" ואולם גם בתמליל זה ממשיך החוקר גטה להשתמש במילה סכין וכן המתלוננת עצמה ממשיכה ומשתמשת במילה סכין. יתירה מזו, המתלוננת עומתה בחקירתה הנגדית אל מול הטענה כי השתמשה במילה מקל והיא עמדה על טענתה כי הנאשם איום עליה עם סכין וכי היא חזרה פעם אחר פעם על כך בפני השוטרים ואף בפני הנאשם בעימות. לפיכך, אני דוחה את הטענה כי המתלוננת סתרה עצמה בעניין זה.

הערכת מהימנות המתלוננת

70. הנה כי כן, לאחר שבחנתי את כל הראיות ושקלתי את גרסתה של המתלוננת ועדי התביעה מזה, ואת גרסתו של הנאשם מזה, לא נותר בליבי כל ספק, כי יש להעדיף את גרסתה של המתלוננת המקבלת חיזוק מראיות נוספות וכן עדותם של עדי התביעה. מצאתי, כי המתלוננת מהימנה מאוד בעדותה, לא נמצאו כל סתירות בין הגרסה שמסרה במשטרה לעדותה בבית המשפט. העובדה שהמתלוננת לא ידעה לנקוב במועד מדויק להחלפת מנעול הדלת או

לא ידעה לנקוב בשמו של בעל המקצוע אין בה כדי ללמד על סתירות מהותיות או סדקים כלשהם בגרסתה וכאמור מצאתי אותה מהימנה. לעדותה של המתלוננת נמצאו חיזוקים רבים. לעומת זאת, מצאתי, כי בעדותו של הנאשם נמצאו סתירות רבות וחוסר היגיון. הנאשם בעדותו ניסה לספק הסברים לממצאים שהוצגו בפניו הן לעניין הגרזן, הן לעניין כניסתו לדירת המתלוננת ואולם גרסאותיו הסותרות אחת את השנייה אינן עולות בקנה אחד עם חומר הראיות.

הערכת מהימנות עדות הנאשם

71. אי מתן הסבר לראיות מסבכות או מתן הסבר בלתי סביר יש בהם כדי למוטט את אמינות גרסת הנאשם. הסבריו של הנאשם לראיות שלחובתו ולראיות המסבכות צריך להיות מגובה בראיות או עדויות כלשהן ובמקרה שלפנינו כאמור אין כך הוא הדבר.

גרסתו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם התשתית הראייתית בתיק ועם השכל הישר. לפיכך, מצאתי אותה שקרית על כל חלקיה ולא אמינה, למעט העובדה שהנאשם הודה כי סטר למתלוננת. ככל שהנאשם העיד התרשמתי שעדותו נעדרת סממנים של אמת.

ב"כ הנאשם טען כי ניכרו הבדלים בין עדות המתלוננת בבית המשפט אשר העידה בשפה העברית ואף בשפה רהוטה, לעומת עדות הנאשם, שמתקשה בשפה העברית וחרף העובדה שדבריו תורגמו התקשה להתבטא. עובדה זו לטענת ההגנה יש בה כדי להטות באופן טבעי את ההתרשמות מהנאשם לרעה. אני דוחה טענה זו. הערכת מהימנותם של הנאשם ושל המתלוננת אינם מבוססים רק מהתרשמות של בית המשפט מאופן עדותם, אלא בין היתר גם בהסברים שסיפקו בחקירותיהם, יכולתם להתייחס בצורה קוהרנטית לראיות שהוצגו בפניהם. אכן, המתלוננת העידה בשפה העברית ולעומתה הנאשם התקשה בשפה העברית ועל כן, ניתן לו כל הסיוע האפשרי, הן על ידי מתורגמנית שנכחה באולם ותרגמה את דבריו ולעיתים סייע בידו עורך דינו עו"ד סלומון היילה דובר השפה האמהרית. התרשמות בית המשפט מהעדים לא התבססה על יכולתם להתבטא בשפה העברית באופן רהוט וכאמור, ניתנה לנאשם האפשרות להעיד בשפתו ודבריו הובנו היטב וככל שהרושם היה כי הוא מתקשה, בית המשפט התיר שאלות הבהרה ואף הפנה בעצמו שאלות הבהרה על מנת להתרשם במדויק מגרסתו. לכן, יש להוסיף את העובדה שעדותו של הנאשם תועדה באמצעות הקלטה על מנת לאפשר רצף העדות ללא הפסקות או הפרעות כלשהן.

שקרי נאשם

72. מצאתי את גרסתו של הנאשם שקרית. גרסה שקרית זו מהווה ראיה עצמאית שאף היא משתלבת במארג הראייתי. בהעדר הסבר סביר לשקרים אלו, יש לראות בהם חיזוק משמעותי לראיות התביעה [ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2009)]; ע"פ 2014/94 סאלח נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 624 (1996)]. ניתן לראות בשקרו של נאשם ראייה עצמאית המהווה סיוע לראיות התביעה, מקום שבו מדובר בשקרים מהותיים וכך הוא בענייננו. לעניין זה ראו ע"פ 814/81 אל שבאב נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(2) 833, 826 (1982); ע"פ 557/06 עלאק נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (2007) (להלן: עניין עלאק); ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (3.9.2009) (להלן: ע"פ 1645/08); וע"פ 3731/12 סוילם נ' מדינת ישראל, פסקה 75 (11.11.2014) (להלן: עניין סוילם)).

73. מחדלי חקירה

כאמור טוענת ההגנה למחדל חקירה ולטעמה מחדל זה אינו מאפשר לבית המשפט להגיע לחקר האמת. כך למשל טוענת ההגנה כי הסכין עימה טוענת המתלוננת כי הנאשם איים עליה לא נתפסה ולא בוצעו פעולות חקירה לבחינת ממצאים פורנזיים על גבי הסכין.

אכן, ראוי היה כי הסכין שנטען ששימשה לביצוע העבירות ולאיומים על המתלוננת תיתפס ויבדקו טביעות האמצע על הסכין ואולם אינני סבורה כי היעדר הממצאים הפורנזיים והעובדה שהסכין לא נתפסה יש בהם כדי להוביל למסקנה כי מדובר במחדל חקירה חמור שמוביל למסקנה שיש לזכות אתה נאשם. ישנן ראיות אחרות ונוספות מהן ניתן ללמוד כאמור על האירוע בכללותו, והקושרות את הנאשם לביצוע העבירות, לרבות איומים על המתלוננת באמצעות סכין וזאת בשים לב לעובדה כי נתתי אמון מלא בגרסת המתלוננת.

לעניין נפקות מחדלי חקירה אפנה לע"פ 2840/17 **ניאזוב נ' מדינת ישראל** (4.9.2018):

"השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו'... נפקדותו של מחדל החקירה תלויה, אפוא, ב'תשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספיקת אותם מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין' ".

וכן אפנה עוד לע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל** (06.09.2016).

74. סיכומי של דבר, שהגם שניתן וראוי היה לבצע פעולת חקירה זו, לא מצאתי כי אי ביצוע הפעולה או היעדר ממצאים פורנזיים בעניין זה מוביל למסקנה כי יש לזכות את הנאשם.

סיכום

75. **אשר על כן, לאור כל האמור שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם ואני מרשיעה אותו בעבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.**

ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, במעמד הצדדים.